

Γκαλλά

23

Αν ερθουν οι εχθροι, στον ολεθρο μην παρατησεις τὸ σκουληκι σου, απλωσε πανω του το χερι σου.

Γουαποκομο

24

Ω θεε, δος μας ειρηνη, δος μας ησυχια, κι ας ερθει η τυχη να πεθανει αυτος που ριχνει στο χωριο μας βασκαμα και που πεταιει εναντια μας ευχες κακοβουλες. Κι ακομη σου ζηταμε φαρια.

25

Ω θεε, δος μας βροχη, θρισκομαστε στη δυστυχια, υποφερουμε μαζι με τα παιδια μας, στείλε μας της βροχης τα συννεφα. Παρακαλουμε σε, πατερα θεε μας, να μας στείλεις τη βροχη.

26

Σ αυτην που ειναι αρρωστη, ω θεε, δος της ειρηνη και υγεια, σ αυτην και στο χωριο της, στα παιδια της και στον αυτρα της. Κανε να σηκωθεί, να παει στη δουλεια της, στο μαγερεμα ν ασχοληθει και να βρει την ειρηνη.

Εχουε

27

Ας βασιλευει ειρηνη μες στον κοσμο' η νεροκολοκυθα να ταιριαζει με τη χωτρα. Να ταιριαζουνε τα ζωα τους, και καθε λογος ασκημος μες σι αγριοτοπια να κυνηγηθει, μες στο παρθενο δασος.

28

Σαλιο στο στομα μου δεν εχω. Εισαι ο κατοχος του σαλιου. Ελα λοιπον και φτυσε εδω, σ αυτο το φαρμακο !

29

Ειμαστε σπιτια μας, και ξαφνου ακου-

σαμε πως θα γινοταν πολεμος. Εισαι ο αρχηγος μας. Και γι αυτο σε σενα ηρθαμε να σε παρακαλεσουμε μπροστα να πας, στον πολεμο, οδηγος. Στο Αγλο, στην πατριδα μας, δεν εχει δασος να κρυφτουμε μεσα του. Μα εσυ, ω Νγιγκμπλα των προγονων μας, εισαι το δασος, που ειμαστε προφυλαγμενοι μεσα του. Λοιπον, συναξε ολους τους πολεμιστες σου, αυτον τον πολεμο να κανουμε για μας, γιατι καθολου δυναμη δεν εχουμε.

Ζουλου

30

Ποτε ξεχασαμε θυσιες να σου κανουμε, ν απαριθμησουμε τους τιτλους τους τιμητικους σου ; Γιατι εισαι τοσο τσιγγουνης ; Αν δε γινεις πιο καλος, θ αφησουμε τα ονοματα σου τα τιμητικα να πεσουνε στη λησμονια. Και τοτε ποια θα ειναι η τυχη σου ; Μ ακριδες θα γυρνας να τρεφεσαι. Γινε καλυτερος' αλλιως θα σε ξεχασουμε. Σε τι μας χρησιμευει αυτο, να κανουμε θυσιες και στους επαινους σου να γιορταζουμε ; Ουτε σοδειες μας δινεις, ουτε ζωα πολλα. Τον κοπο μας καθολου δεν αναγνωριζεις. Κι ετσι θελουμε να σε παραμερισουμε ολωσδιολου, και στους αλλους ανθρωπους θα πουμε, πως δεν εχουμε κανενα πνευμα των προγονων μας. Εσυ γι αυτο θα υποφερεις. Ειμαστε ολο οργη για σενα.

Κικουγιου

31

Μθενενγιαγκα, εσυ που τη βροχη μας εδωσες και πλουσια σοδεια, κανε ολοι τωρα να μπορουμε να την τρωνε ειρηνικα, με ησυχια.

Χορος : Θεϊ, θεϊ, θεϊ, Νγκαϊ, θεϊ : οικτο, σε παρακαλουμε Νγκαϊ, οικτο ! Εκπληξη μη μας φερνεις ουτε δυστυχια.

Χορος : Οικτο, σε παρακαλουμε, Νγκαϊ, οικτο !

Προστατέψε μας απο την αρρωστια, προστατέψε τα ζωα μας και τα κοπαδια μας.

Χορος: Οικτο, σε παρακαλουμε, Νγκαϊ, οικτο!

Ετσι μπορούμε ειρηνικα τη φετεινη σοδεια να τη χαρούμε.

Χορος: Οικτο, σε παρακαλουμε, Νγκαϊ, οικτο!

Κουγκο

32

Ω Μεγαλε Νζαμμπι, η πλαση σου ει-
ναι ωραια, μα μεγαλο πονο με το θα-
νατο μας δινεις. Επρεπε να το κανονι-
σεις για να μην πεθαινούμε. Ω Νζαμ-
μπι, ειμαστε σε μια μεγαλη θλιψη.

Κουντε

33

Μιπαμπα, Κιαρα, τη βροχη μας ε-
χεις αρνηθει, δος μας βροχη, να μην
πεθαινούμε. Απ το θανατο της πεινας
γλυτωσε μας. Γιατι εσυ εισαι ο πατε-
ρας μας κι ειμαστε τα παιδια σου ε-
μεις, εσυ μας επλασες· γιατι θες να
πεθαινούμε; Δος μας αραποσιτι και
μπαναγες και κουκια. Μας εδωσες πο-
δια να περπατούμε, χερια να δουλευου-
με, μας εδωσες παιδια· δωσε μας και
βροχη, να ρθει για μας και θερισμος.

Κχοντες

34

Να φερει το σιταρι μας τοσο καρπο,
που κατα γης να ξεχαστει κι αφροντι-
στα οσο ο δρομος παιει να πεσει, τοσο,
τοσο, που του χρονου, οταν θα βγουμε
να θερισουμε, οι αγροι κι οι δρομοι να
ναι σκεπασμενοι απο πρασινο σιταρι!

Λανγκο

35

Πουχ! Εσυ, ω Θεε, κατεβα πανω μας.

Σε δεχομαστε.

Μεινε, μεινε καλοδουλος μαζι μας.

Δωσε την ευτυχια στα παιδια,
την ευτυχια στις μητερες!

Και καθε αγριο ζωο που θα συναντη-
σουμε,

κανε μες στο καρμι του να μπει η λο-
γχη μας.

Και καθε ανθρωπο για μας παγιδες
που θα στησει,

δος μας να τον σκοτωσουμε και πανω
του να θριαμβευσουμε.

Λομπι

36

Ο Σιε, ο Ντγιοχουρετε, ο Ντγιοφουρ-
τε, κι ολοι οι ιερεις της Γης που ζη-
σανε πριν απο μενα, αυτο το εθιμο
φυλαξαν κι ειναι τωρα η σειρα μου.
Εφτασε η πεινα, πια δεν εχουμε κε-
χρι ουτε χοντρο ουτε ψηλο, ουτε αρα-
ποσιτι ουτε φασολια· χαθηκαν τα βοδια
μας, τ αρνια μας, οι κατσικες μας,
σαν τα κοτοπουλα μας, οι γυναικες, τα
παιδια πεινουν· γι αυτο αποφασισαμε
να εγκατασταθουμε εδω, στην ακατοι-
κητη περιοχη. Γη τροφοδοτρα, τουτο
το κατοπουλο προσφερουμε σε σενα, δε-
ξου το και δωσε μας γι ανταλλαγμα
πλουσιες σοδειες και πληθος τα κοπα-
δια, και πολλα παιδια, παρε μακρια
μας τις αρρωστιες, τις επιδημιες κι
ολα τα κακα.

37

Ποταμι, αδεια σου ζηταιω να πιασω
ψαρια, οπως κανανε πριν απο μενα οι
προγονοι μας. Η αντιλοπη παιει πηδη-
χτα και δε μαθαινει να ερπει το μι-
κρο της· κι ιδια, των ανθρωπων τα
παιδια κανουν αυτο που καναν οι πα-
τερες τους. Ποταμι, σηκω, κλεισε τα
σκυλια σου, ασε τους νεους μας να
μπουν μες στο νερο, να διασκεδασουν
με τα ψαρια, διχως να τους βρει κακο.
Αν το επιτρεπεις, παρε τουτο το κοτο-
πουλο· αλλ' αν, αντιθετα, να κυβερνη-
σεις τα σκυλια σου δε μπορείς, αν ενα
τους, ολο κακια, θα δαγκωσει τα παι-